

Den del af § 1, der vedrører ændringer til § 13, *forkastedes* med 123 stemmer mod 4; 1 medlem tillkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Den del af § 1, der vedrører ændringer til § 15, *forkastedes* med 123 stemmer mod 4; 1 medlem tillkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

§ 2 betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af § 1.

Lovforslaget var dermed bortfaldet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1195, fremsættelsen i tidenden sp. 2460).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Peter Nielsen: Jeg vil gerne anbefale det foreliggende lovforslag, der tilsigter at forhøje det beløb, som Handelsflådens Velfærdsråd årlig disponerer over, med 50 pct. Fordelingen af velfærdsafgiften bliver procentvis uforandret, idet rederne og søfolkene hver betaler 25 pct. af forhøjelsen og staten resten. Hidtil har Velfærdsrådet haft et beløb på ca. 400 000 kr. årlig til rådighed, og det foreslås nu forhøjet til 600 000 kr. Statens andel vil altså stige med ca. 100 000 kr. Det kan næppe forventes, at beløbet vil stige yderligere, da søfolkene antal, grundet på overgangen til større skibe, ikke er stigende, og statens tilskud afhænger af, hvor mange søfolk der er i stand til at indbetale til Velfærdsrådet.

Der kan næppe være betænkeligheder

over for det øgede tilskud, når det ses i relation til, hvad der ydes til andre befolkningsgruppers kulturelle udvikling. Søfolkene har ikke lejlighed til i samme grad som den øvrige befolkning at nyde godt af samfundets kulturelle institutioner, men de betaler skat dertil ligesom alle andre. Skibsfarten sejler årlig store beløb hjem, så det er kun en beskednen kompensation, der gennem denne lovgivning ydes søens folk.

I de senere år har man inden for Handelsflådens Velfærdsråd fået en nydannelse, nemlig en søfartsservice, der driver sin virksomhed i København, Ålborg og Nørresundby. Den har været en ubetinget succes og har betydet meget såvel for danske som for udenlandske søfolk. Der er af de mennesker, som har udført dette arbejde, gjort en yderst påskønnelsesværdig indsats; men det er beklageligt, at deres virke hidtil har måttet være baseret på ret usikre økonomiske forhold, idet man har været afhængig af private og kommunale tilskud, som må søges hvert år. Det er mit håb, at de forøgede midler, som Handelsflådens Velfærdsråd nu får at arbejde med, vil skabe større økonomisk tryghed for denne søfartsservice, og at man eventuelt vil kunne udvide den til også at omfatte andre end de tre nævnte havne.

Da søfolkene og redernes organisationer har tiltrådt, at deres tilskud forhøjes med 50 pct., således at det enkelte rederi og hver enkelt sømand fremtidig indbetaler 3 øre pr. dag mod før 2 øre, kan der næppe være noget til hinder for, at staten forhøjer sit tilskud tilsvarende.

Jeg anbefaler lovforslaget.

Skov Jørgensen: Til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag om en ajourføring af tilskuddene til velfærdsforanstaltninger for søfarende vil venstre gerne medvirke.

Når loven nu igen efter 10 års forløb drøftes her i tinget, rejser sig helt naturligt det spørgsmål: hvilke erfaringer er der gjort indtil nu? Vi vil med interesse se frem